Ч. 268 Второк 30 падолиста (12 грудня) 1899. Рік IX.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудня.

Радакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостьах на провінциї:

на цїлий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — З палати панів — Міністер Сель у Відни. — Міністер граф Голуховский про еміґрацию.)

В парляментарних кругах розійшла ся поголоска, що коли би закон о роздїлї консумцийних податків (т. зв. закон переказуючий) не міг бути ухвалений в дорозї парляментарній, лиш виключно на основі §. 14. — в такім случаю Цїсар означить квоту, але не на рік, лиш на коротший час, імовірно на пів року.— Угорщина старалась би забезпечити ся перед можливостию, аби виданий на основі §. 14. закон о подїлї консумцийних податків не міг бути відтак знесений парляментом. На той случай хоче також Угорщина застерегти собі можливість, аби підвисшена квота не була на довший час означена. — N. W. Tagblatt приносить вість, що парлямент має радити до 22-ого с. м.

На порядку дневнім заповідженого на 19. с. м. засїданя палати панів стоїть між иншими: перше читанє закона о знесеню дневникарского стемпля і закона о продовженю полекший що-до оплати належитостий при конверсиї довгів.

В суботу вечером приїхав до Відня угорский президент міністрів Коломан Сель. За головну цїль подорожи п. Селя до Відня подають бажанє розслїдити на місци, чи і о скілько суть вигляди на полагодженє справи роздїлу консумцийних податків в дорозї законодатній. П. Сель мав також у Відни порозуміти ся з міністром заграничних справ ґр. Голуховским в справі ухваленя в делеґациях буджетової провізориї для покритя спільних видатків, бо делеґацийний буджет не може бути до Нового року полагоджений. Провізория має бути призволена на три місяцї. — Як вчерашні телєґрами доносять, був міністер Сель вчера на довшій авдиенциї у Цїсаря, відтак конферував з міністрами: ґр. Голуховским, ґр. Кляріїм і Каллнєм, а пополудни від'їхав до Будапешту.

В викладї ґр. Голуховского про заграничну політику Австро-Угорщини містить ся також уступ о нашій еміґрациї. О тій справі п. Міністер так сказав: „Я хотїв би порушити ще одну справу, котра прибирає щораз більше значінє а на всякий спосіб заслугує на повну нашу увагу. Маю на гадцї справу еміґрациї з обох держав монархії до заатлянтицких країв, котра стала нинї так поважною, в економічні відносини так глибоко вникаючою проблемою, що на мою гадку вже крайна пора заняти ся її упорядкованєм а в тій цїли слїдити за средствами, якими можна би в якійсь мірі зарадити надзвичайно шкідливим наслїдкам тої небезпечної струї.

Зразу була у нас тенденция ту справу взагалї іґнорувати, пізнїйше, коли рух еміґрацийний взростав, старано ся против дїлати єму всїлякими мірами адміністративними; однакож рух показав ся сильнїйшим від средств, яких против него хватано ся, а тепер стоїмо супротив факту, що тисячі і тисячі наших горожан що року, в щораз збільшаючім ся числї, покидають свій рідний край і шукають способів до житя в найдальших сторонах сьвіта, а власть державна уже не в силї поставити запори лиху, яке з того виходить. Сю появу треба приписати в части перелюдненю декотрих сторін монархії, в части некористним услівям зарібку, але дуже часто також приманкам безсовістних аґентів, котрі ведуть користні інтереси тим новим родом торговлї людий, не журячи ся розуміесь зовсїм о дальшу долю своїх жертв. Многі з тих жертв гинуть вже зараз в початках, иншим удає ся часом — вже-ж пісяя дуже тяжких борб і недостатку — придбати собі зносні услівя екзистенциї, однакож найбільший процент треба у всякім случаю уважати за страчений для вітчини, бо як не самі вже родичі, то тим певнїйше молодша ґенерация цїлком зростає ся з населенєм чужої землї і не хоче вже нїчого знати о приналежности до рідного краю. Скоро отже досьвід показав, що міри репресийні не можуть усунути лиха, то насуває ся питанє, чи не дало би ся єго бодай зменшити акциєю инакшого роду, іменно в той спосіб, щоби утрата через еміґрацию продуктивних сил у власнім краю знайшла якусь компензату в утвореню нових місць збутку, власне за помочию і при вужиткованю еміґруючого людского матеріялу. Я думаю справдї, що се був би єдиний спосіб, до котрого належало би стреміти, і котрий, як менї здає ся, дав би ся також в практицї перевести, тілько-ж мусїли-б дотичні власти державні взяти до певної міри в свої руки унормованє еміґрацийного руху і надзір над ним, тай розвинути більшу акцию,

---

9)

МИСТЕЦКИЙ ЗЛОЧИН.

(З анґлійского — Родриґа Оттоленґі.)

(Дальше).

— Ну то лишім крадіж — говорив дальше Мічель — бо мимо мого запереченя уважаєте може свою гадку правдивою, а судиї можуть з вами погодити ся. Говорім о скритоубийстві. Чи гадаєте дійстно, що чоловік може зробити заклад, що допустить ся злочину, і піти так далеко, щоби убити женщину лише длятого, аби виграти заклад?

— Нї, того рішучо не гадаю; але допустивши ся злочину, і відкривши, що та женщина мешкає в однім домі з вашою судженою, могли ви до неї піти, щоби єї наклонити до від'їзду, і убити єї, щоби себе уратувати, скоро ваша вимова не принесла успіху.

— Рішучо мене не знаєте, але в тім, що говорите, єсть щось, що мене цїкавить. Чи та особа мешкала дійстно в домі на Трийцятій улици?

— Рішучо і ви добре о тім знаєте.

— Знов помиляєте ся. Але вернїм до каменїв. Гадаєте, що то крадені каменї. А як я вам докажу, що то неправда, чи відступите від арештованя мене?

— З найбільшою приємностию, — відповів Барнес, певний, що то, що Мічель хотїв доказати, неможливе до доказаня.

— Дякую вам дуже, бо то забезпечує мою свободу, а в заміну за то обіцюю вам мою поміч в вислїдженю злочину.

По тих словах притиснув Мічель ґузик електричного дзвінка і велїв входячому слугачому попросити пана Черльса, щоби війшов на долину. По хвили появив ся Черльс в комнатї.

— Пане Черльс, — почав Мічель, — чи було би можливо війти до тої салї без вашої відомости?

— Неможлива річ, нї вам, нї нікому иншому.

— Ви маєте у себе мій ключ, правда?

— Так, пане Мічель.

— Чи я брав єго звідси коли?

— Нї.

— А чи гадаєте, що я міг би мати другий ключ і війти сюди без вашої відомости?

— То неможливе, пане Мічель.

— Пригадайте собі, коли був я тут послїдний раз?

— Перед двома тижднями, перед вашим виїздом до Бостона.

— Дякую, пане Черльс, то всьо, що я хотїв знати.

Пан Черльс поклонив ся і вийшов, а Мічель поглянув на Барнеса з усьміхом.

— І знов помилили ся ви, — сказав. — Каменї украдені вчера, від того часу я тут не був, отже не міг їх тут сховати. Чи ви вдоволені?

— Нї, бо коли ви могли допустити ся крадежи в поїздї, між тим як я цїлу ніч підглядав вас, і зуміли так зручно укрити каменї, що їх не найдено при ревізиї, то ви досить хитрі, аби найти дорогу і средства дістати ся сюди без відомости пана Черльса; або що Черльс підкуплений. Я такий певний, що то крадені каменї, що не так легко дам ся пересьвідчити.

— То ви підглядали мене тої ночи. Прикро менї, що ви завдали собі тілько труду. Жадаєте ще инших доказів? Добре, то подивіть ся ще на то.

При тих словах виймив з пачки папери і рахунок, виставлений перед пятьма лїтами, і подаючий ще точнїйший опис каменїв і торбинки. Крім того був ще долучений квіт новойоркскої комори митової, з датою також з перед пятьох лїт, що квітував побір мита.

Були то докази, яких Барнес не міг поминути, бо виходило з того цїлком певно, що ті каменї були власностию Мічеля.

— То для мене досить — сказав Барнес, переглянувши папери; — було би дурницею арештувати вас, бо на основі тих паперів увільнив би вас кождий судия, але на кождий случай не можу забути нї о згідности тих двох виказів, нї о тім ґузику з каменя.

— Аґа, чи не могли би ви менї сказати, де ви найшли той ґузик?

— В комнатї, в котрій убито Розу Мічель.

— Ну, то мене не дивує, що привязуєте до него таку вагу, але дивує мене то, що ви дарували єго панї Ремзен.

В очах Мічеля появив ся глумливий усьмих, котрий роздразнив Барнеса; але не показав того по собі.

— З вдячности, що ви мене не зареш-

щоби нечистим махинациям всїляких аґентур кольонїзацийних поставити запору а також, щоби відповідними зарядженями вužиткововати непоковдержимий рух еміґрацийний для своїх цїлий. До сего єсть абсолютно конечно: з одної сторони в супротивности до теперїшної практики сконцентрувати виїзд еміґрантів в наших пристанях і поставити єго під контролю наших властий, а з другої сторони звернути еміґрацию по можности лише до таких країв, де можливе єсть громадне поселене і небезпечність роздроблення і винародовленя тим самым була би виключена. Сего послїдного, при певній старанности і при утвореню конечних де того условий, дало би ся тим лекше достигнути, що загал наших еміґрантів належить до рільничого населеня, котре в новій батьківщині глядить найрадше такого самого занятя і способу до житя а для инакшого заводу мало коли єсть приспособлений. Я мушу очевидно обмежити ся на тих загальних точках, котрі потребують ще специяльних студий а котрих практичне переведене мусить полишитись гармонїйному співдїланю всїх до сего покликаних чинників, т. є. мінїстерства справ заграничних з правительствами обох держав монархії Я хотів тим лише зазначити, що ся справа стала ся тепер пекучою та що о скілько она належить до мого ресорту, вже зачались основні розслїдженя, щоби довести еї до користного полагодженя. Я не сумніваю ся, що і наші міродатні чинники окажуть рівне заінтересоване тою справою і підопруть енерґічно акцию, котру постараємось заініціювати".

Новинки.

Львів дня 11-го грудня 1899.

— **Затверджене вибору.** Є. В. Цїсар затвердив вибір кн. Адама Сапіги на презеса, а дра Володисл. Чайковского на заступника презеса перемискої ради повітової.

— **Новий уряд почтовий** буде отворений з днем 16 с. м. в Вікні під Скалатом для Вікна, Паївки і Зеленої.

— **Засїдане видїлу руского товариства педаґоґічного** відбуде ся в суботу дня 16-го грудня о годині 6-ій де звичайно.

— **Еміґрация селян.** З мушиньского повіта еміґрують селяни раз-у-раз. Від місяця виеміґрувало з Криниці 55 осіб, з Мохначки 67, з Нового Села 46, з Крижівки 48, з Поворозника 50, з Милика 60, з Андреївки 38. Всї заосмотрені в пашпорти поїхали за роботою до Америки і до Прус. — З Ясла пишуть, що нїколи не виеміґрували селяни так численно, як в сїм році. Мазури і Русини з гір дістають ся по найбільшій части до полудневої Бразилії, де недоступні ґрунти не дають їм навіть навіть найпотрібнїйших средств до житя

— **Убив парасолем.** В Кракові відбула ся сими днями розправа против Еман. Томашевского, 22-лїтного кравецкого челядника о убийство. Причиною сего обвиненя була нічна бійка з дня 7 на 8 жовтня. Веселе товариство вийшло з шинку. Член сего веселого товариства, Теоф. Ґузїковский ударив в лице Пешшака. На поміч Пешшакови прибіг Томашевский і зранив Ґузїковского парасолем в голову. Мимо сеї рани Ґузїковский ходив цїлий другий день, був в шинку у жида, де дістав новий „почастунок", сим разом по лици і то так сильний, що перевернув ся на землю. По тих противностях житя, Ґузїковский помер дня 20-го жовтня. Лїкарі ствердили, що причиною смерти була рана, завдана парасолем. Присяжні судиї потвердили 9 голосами питане про убийство, однак додали, що стало ся се без злого наміру. В наслїдок сего Томашевского, що пересидів три місяцї в слїдстві, увільнено від вини і кари.

— **Напад робітниць.** Як доносять з Находу, в Чехах, дня 1 с. м. вдерло ся близько сто осіб, самих жінок, до канцелярії одної з тамошних фабрик і при помочи робітників зневолило дирекцию до підписаня заяви, що привертає давний фабричний реґулямін. На другий день уневажнив правительственний комісар сю вимушену концесию і зарядив слїдство против всїх демонстрантів.

— **Попарила ся на смерть.** В часї пожару в Даракові під Теребовлею ратувала Елеонора Висоцка, жінка машиністка свій добуток з горючого дому, причім так попарила ся, що нема найменшої надії на удержане еї при житю.

— **Страшна пригода** приключила ся в Смоленьску. На отворену рампу в'їхав селяньский віз, на котрім їхало кільканайцять осіб з весїля. В тій самій хвили надлетїв тягаровий поїзд, потрощив віз, а з ним одинайцять людий. Одна особа уратувала ся майже чудом таким чином, що викинуло еї поза шлях.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: З огляду на збільшене руху особового підчас зближаючих ся сьвят рiздвяних і в цїли уможливленя догіднїйшої їзди П. Т. подорожним, переходити будуть дня 22-го і 23-го с. м. поміж Львовом а Краковом надзвичайні поїзди особові, а то:

Дня 22-го і 23-го с. м. поїзд поспішний ч. 8 відходячий зі Львова о год. 2 мін. 30 попол. а приходячий до Кракова о год. 9 мін. 20 вечером; дня 22-го с. м. поїзд особовий ч. 25 відходячий з Кракова о год. 10 мін. 30 вечером, а приходячий до Львова дня 23-го с. м. о год. 8 мін. 25 рано.

Поїзд поспішний ч. 8 задержить ся в стациях: Городку, Суд. Вишни, Мостисках, Перемишли, Ярославі, Переворску, Ланцутї, Ряшеві, Сендзїшові, Дембици, Тарнові, Солотвинї, Бохни і Подґужу-Плашів, а поїзд особовий ч. 25 на всїх стациях з виїмкою Волї жендзїньской і Родатич. — Поїзд поспішний ч. 8 лучить ся в Кракові з поїздом поспішним зелїзниці північної ч. 4 до Відня.

Отворене зелїзниці льокальної Краків-Кокмирів. Дня 11 грудня 1899 буде передана до при-

---

тували — говорив дальше Мічель — дам вам одну вказівку. Я зробив заклад з моїм приятелем Рандольфом вчера вечер, т. є. 2-го грудня; отже після того маю час на допущене злочину до дня 2-го січня. Колиб ви прийшли до пересьвідченя, що я невинний в двох, займаючих тепер вашу увагу злочинах — то могли би попасти на гадку, що можу ще єго допустити ся, і що варто було би — мене підглядати. Чи ви зрозуміли що гадаю?

— Будьте спокійні, пане Мічель, тяжко буде вам допустити ся злочину в тім місяци без моєї відомости.

— А тепер говорім о чім иншім. Бачите той рубін? — говорив Мічель, виймаючи великий камінь з торбинки. — Хочу дати єго оправити і дарувати панні Ремзен. Чи не будуть її єго всї завидувати?

VII.

Борба Рандольфа з совістию.

Вийшовши з банку оба мужчини розійшли ся, а Барнес дізнав ся на другий день із справозданя Вільзона, що Мічель перевів прочу часть дня в клюбі, а вечером був на бали з судженою.

Коли Мічель на другий день рано одївав ся, принесли єму карту приятеля, а кілька мінут пізнїйше війшов Рандольф. Мічель повитав єго сердечно, подаючи єму руку, але Рандольф не стиснув еї.

— Вибач, Мічель — почав — приходжу, аби поговорити з тобою о закладі, котрий я так небачно з тобою заключив.

— Ну і що стало ся?

— Я нїколи не гадав, аби ти міг так далеко зайти.

— Як далеко?

— Чи ти не читав ґазет?

— Нї, того нїколи не роблю.

— Ну, то як позволиш, я перечитаю тобі.

— Слухаю.

Сїли оба, а Рандольф став читати. Статя описувала подробицї звістного нам вже злочину і звучала дальше так:

„Слїдство при трупї тої загадочної дами вело ся вчера дальше. Після зізнаня звістного аґента Барнеса, які ми подали вже у вчерашнім числї, записуємо ще, що дама представила ся єму яко „Роза Мічель", передаючи єму слїдство за украденими дорогоцїнностями. Однако на диво із всїх найдених в ій мешканю частий біля і одежи були випорені знаки, так що єсть підозріне, що назвище було прибране.

„При тім вийшла на яву дивна істория при зізнаню адмінїстратора дому. Не панї Мічель винаймала то мешкане, лише належало оно до Комштоків, котрі тепер подорожували по Европі. Перед якими трема тижднями, панї Мічель на основі повновласти від панї Комшток веліла собі адмінїстраторови віддати мешкане. Той не сумнївав ся о вірности повновласти, однако догадуючи ся по зізнаню своявка Комштоків, знаючого добре письмо своячки, здасть ся, що тут було обманьство. Покищо судове слїдство відложено, аґенти ще блукають потемки, між тим як один з репортерів зробив важне відкрите, яке, може бути, наведе на які правдиві слїди.

„Иде о віднайдене украдених каменів. Репортер поїхав вчера до Ню Гавен і почав слїдати по готелях. В послїднім, який відвідав, віддаленім ледве яких пять мінут дороги від двірця, пригадав собі кельнер о якімсь чужім пану, що дуже дивно поводив ся.

„Прибув він дня 3 го в полудне і віддав якусь торбину з просьбою о переховане в касї; відтак вийшов і до сеї пори не вернув.

„Репортер мав якесь підозріне і спровадив начальника полиції, щоби в єго присутности отворено торбинку. І дійстно була в ній коробка з юхтової шкіри, містяча в собі дорогі каменї незвичайної краси. Що то дійстно ті самі, що були украденї, доказує, що на ременях при коробці, видруковано золотими буквами „Мічель". На жаль не найдено нїчого иншого, що могло би навести на слїд злодія. Однако кельнер пригадує собі цїлком добре того пана, так що аґенти мають надію, після того опису вскорі єго зловити".

— Щож ти на то, Мічель?

— Бачиш, то іменно одна з тих історий, які менї обриджують ґазети, а на котрі, читаючи їх, чоловік кождого дня виставлений.

— Чи хочеш тим сказати, що та дивна істория не займає тебе?

— Длячого малаби мене займати? Чи длятого, що я случайно був в тім самім поїздї і мусїв на приказ незручного аґента піддати ся ревізії?

— Гадаю, що ще й з инших причин повинен ти тим зацїкавити ся. Кождий, хто має здорову голову і сьвідомість твого закладу, мусить знати, що ти певне приложив руку до того.

— До чого? До крадежи чи до убийства?

— Боже! Колиб я то міг знати! Ми були найлїпшими приятелями, від часу, як знаємо ся; я був тобі все вірний, довіряв тобі мимо всего, що твої вороги говорили против тебе; але тепер!...

— Ну — але тепер?

— Сам не знаю, що маю гадати. Заклადаєш ся зі мною, що допустиш ся злочину, кілька годин опісля виявляє ся, насамперед крадїж, відтак скритоубийство і оба ті злочини стоять очевидячки в звязи з собою. До того убита дама мешкає в однім домі з Ремзенами. Відомо, що тої нещасливої ночи увійшов ти до того дому по пів до дванайцятої, що ти був там годину і що в тім самім часї з комнати убитої роздав ся страшний крик тревоги. Відтак находять дорогоцїнности, а на торбинцї твоє назвище.

— Назвище тої женщини — хочеш сказати; чи й то було в ґазетї?

— То правда, я не погадав о тім. Очевидно що то було і еї назвище; але просто мішаєсь менї в голові і я незвичайно подражнений. Я прийшов, аби тебе попросити, впевнити мене, що ти з цїлою тою істориєю не маєш нїчого до дїла.

— То не може бути.

— Як? Ти менї відмавляєш? Не хочеш менї сказати, що ти невинний? Алеж тим самим признаєш ся до вини.

— Цїлком нї; нїчого не перечу і нїчого не потверджую. Пригадуєш собі наш заклад? Я з гори тобі заповів, що як учуєш о якім злочинї, прийдеш до мене, аби мене спитати і за раз остеріг тебе, що нїчого тобі не скажу; тепер додержую лиш слова.

Настало глубоке мовчане; Рандольф підійшов до вікна очевидячки пригноблений, а

людного ужитку зелїзниця льокальна Краків-Коцмирів зі стациями Ґжеґужки, Домбе-Піски, Чижини, Біньчиці і Коцмирів для загального руху і перестанками Ґрембалів і Пруси для руху особового і обмеженого пакункового. Розклад їзди особових поїздів буде осібно оповіщений.

— Рахунок Товариства взаїмного кредиту „Днїстер“ у Львові, стоваришеня зареєстрованого з обмеж. порукою, за місяць падолист 1899.

I. Стан довжний:

		Кор. сот.
1. Уділи членів . . .		66.169·99
2. Фонд резервовий . . .		5.191·04
3. Специяльна резерва . .		452·69
4. Вкладки:		
а) Стан на поч. місяця падол. .	660.759·94	
б) вложено в пад. .	16.823·31	
разом	677.583·25	
в) винято в падол.	15.509·06	
позістае з кінцем . . .		662.074 19
5. Сальдо прц. (побраних) . .		36.123 92
6. Непіднята дивіденда . .		1.700 91
7. Кошти спору . . .		4 28
Сума .		771.717 02

II. Стан чинний:

		Кор. сот
1. Позички уділені:		
а) стан на поч. місяця	651.269·16	
б) уділено в падол.	18.360·—	
разом	669.629·16	
в) сплачено в падол.	21.082·13	
Стан з кінцем падол . .		648.547 03
2. Готівка в касі з д. 31/10 1899		9.051 86
3. Цінні папери . . .		75.966 18
4. В щадници почтовій (оборот чек.)		7.999 31
5. В инших товариствах і банках		12.995 54
6. Иньші льокациї . . .		572 82
7. Сальдо коштів адмінїстрациї .		4.584 28
8. В Товар. вз. обезп. „Днїстер“ .		12.000 —
Сума .		771.717 02

Членів прибуло 20, убуло 11, оставало з кінцем падол. 1899 1.721 членів з 1.763 декльярованими уділами в сумі 88.150 кор.

Стопа процентова від вкладок 4 проц. — процент від позичок уділюваних з провізиєю на кошти адмінїстрациї $6^1/_2$ проц.

— В Товаристві взаїмних обезпечень „Днїстер“ прибуло в місяци падолистї с. р. 8.900 важних поліс на суму 4,486.755 зр. обезпеченої вартости з премією 40.069 зр. 8 кр. Разом від 1 січня до кінця падолиста с. р. видано 73.866 важних поліс на суму 37,744.449 зр. з премією 327.844 зр. 81 кр.

Попередного року до кінця падолиста було 60.786 важних поліс на суму 31,712 896 зр. з премією 273.744 зр. 31 кр. єсть отже сего року о 13.080 поліс а о 54.100 зр. 50кр. премії більше.

Шкід було в падолистї 47 случаїв. Разом всїх від початку року по конець падолиста 1899 було 750 шкід. Всї шкоди суть вже поліквідовані і виплачені кромі 8 відшкодовань (в сумі загальній 1925 зр.), котрих виплату на разї здержано аж до укінченя доходжень судових.

Сума всїх шкід від початку року з коштами ліквідациї виносить brutto 203.071 зр. з чого відтрутивши часть реасекуровану остае на власний рахунок 95.943 зр. 80 кр.

Фонд резервовий з днем 30 падолиста с. р. виносить суму 120.484 зр. 43 кр.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Рим 11 грудня. Парлямент ухвалив буджетову провізорию на два місяці 1900 р.

Льондон 11 грудня. Ґен. Уайт доносить, що в ночи на 9 с. м. зробили Анґлійцї під проводом ґен. Гонтера нічний напад на одно з бурских становищ. Напад удав ся. Знищено Бурам дві армати а одну забрано. Забрано також богато припасів. Анґлійцї стратили при тім лиш одного вояка а один майор ранений.

Мічель дивив ся за ним усьміхаючись жартобливо.

— Рандольфе — сказав нагле — чи ти успокоєний в совісти?

— Так, дуже — відповів приятель остро і відвернув ся.

— Чому не підеш до поліциї і не облекшиш еї?

— Гадаю, що на кождий случай було би то моїм обовязком, але враджувати приятеля уважаю труславостию.

— То причисляєш мене ще до своїх приятелів? Дуже то ціню і аби тобі дати доказ того, то пораджу тобі, що маєш зробити, аби вдоволити вимоги своєї совісти, а менї не зашкодити.

— Боже, як би я був рад, аби ти міг то зробити.

— Нїчого лекшого. Іди до Барнеса і скажи єму всьо що знаєш.

— Алеж то значило би віддати тебе в руки поліциї!

— Цїлком нї; Барнес не поліция, він лиш приватний слїдчий аґент. Може собі пригадуєш, що ми саме о тім говорили закладаючи ся. Ти вихвалював єго зручність, отже для тебе буде то великим вдоволенєм навести єго на мій слїд, а менї то цїлком вистане, коли приобіцяєш менї, що нїкому иншому не скажеш. Згода?

— Добре, як того бажаєш. З кимсь мушу говорити; не можу довше мовчати о способі, в який можна попасти на слїд злочинця.

Коли Рандольф виходив з готелю, аби іти до Барнеса, той розмавляв з Вільзоном.

— То ви, кажете, що Мічель знов вчера по полудни утік вам?

— Так, їздив заєдно зелїзницею то сюди то туди, так що вкінця удалось єму вскочити до поїзду, до котрого я не міг вже дістати ся. Все здержував ся, не всїдав, аж поїзд майже був в руху, а часто лишав ся ще в послїдній хвили; а я мусїв всьо то робити на другім кінци ваґона. Остаточно вскочив до одного, коли кондуктор замкнув з моєї сторони двері.

— Чи то було на Сорок другій улици?

— Так, всїв до поїзду, що ішов до низшої дїльницї.

— Чи бачив вас?

— Здаеть ся, але то було тяжко пізнати по єго поведеню. Видавав ся цїлком спокійний.

— Не можу вам зробити нїякого докору. Ідїть же до готелю і зробіть, що зможете; проче лишіть менї. Вже я дізнаю ся, що та загадочна їзда значила.

Лишившись сам Барнес задумав ся:

— Вільзон не доріс до Мічеля, то ясне. Хотїв би я лиш знати, чи він забавляючись у ту хованку, має яку цїль, чи може хоче мене підійти. Коли так — то побачимо. Однако що то може мати за звязь з дорогоцїнностями найденими в Ню-Гавен. Годять ся цїлком з описом і їх відкрите ще більше мотає справу. Я був майже пересьвідчений, що ті, які я бачив в депозитовім банку, були крадені. Нараз находить ся другий ґарнїтур і як показує ся правдивий. Мічель був очевидячки здивований, коли я показав єму виказ найдений при убитій і рішучо не знав о нїм нїчого. Тому може й не знати о другім такім самім ґарнїтурі каменів. В такім случаю звязь між крадежию в поїздї і тим закладом була би цїлком случайна. Він каже, що убита наперла на него і дістала адресу до париского ювілера. Чи не міг він саме від него купити камені, а та женщина зараз по тім украсти у того самого ювілера другий ґарнїтур і сюди привезти. Імовірно треба буде війти в порозумінє з ювілером, — добре що я записав собі фірму і адресу після рахунку. Коли мої здогади правдиві, то їхав хтось з Франциї за Розою Мічель, аби еї тут ограбити, а полишив їй небезпечну роботу крадежи каменів. Чи не міг би то бути Торе? В той спосіб дійшлиб ми до здогаду, що Мічель ще не забрав ся до свого злочину і звернув менї увагу, аби я о тім не забув. Чи мав би я єго уважати невинним? Чого показав менї рубін і сказав, що хоче єго дарувати суджевій? Чи хоче їй відокрасти єго? Коли так, то она мусить бути з ним в порозуміню і наробить крику, аби то дістало ся до ґазет. То було умовлене при закладї. Але що має до того той ґузик з камеєю? Нема нїякого поясненя, аби кинути на то трохи сьвітла.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1-го мая 1899, після середно-европ. год.

Зі Львова

посп. відходить	особ. відходить	
		День
	6·20	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·15	„ Підволочиск, Одеси, Козови
	6·30	„ Іцкан, Букарешту, Радівцїв
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Віднє
	8·45	„ „ Віднє, Хирова, Стружа
	9·10	„ Скольського, Лавочного від $^1/_7$ до $^{15}/_9$.
	9·25	„ Янова
	9·35	„ Підволочиск в гол. двірця
	9·45	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	9·53	„ Підволочиск в Підзамча
	10·10	„ Белзця, Рави, Любачева
	12·50	„ Янова від $^1/_7$ до $^{15}/_9$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$ в неділї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина, Керешмеве
2·55		„ Кракова, Віднє, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольського лиш від $^1/_5$ до $^{30}/_9$.
	3·15	„ Янова від $^1/_5$ до $^{30}/_9$.
	3·20	„ Зимноводи від $^7/_5$ до $^{10}/_9$.
	3·25	„ Брухович „ „ „ „
	5·25	„ Ярослава
		Ніч
12·50		До Кракова, Віднє, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	5·50	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$.
	6·26	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·40	„ Кракова, Віднє, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_6$ до $^{15}/_9$.
	6·50	„ Янова від $^1/_6$ до $^{15}/_9$ в будні дни
	7·—	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.10	„ Сокаля, Рави рускої
	7·20	„ Тернополя в гол. двірця
	7·42	„ „ „ Підзамча
	7·47	„ Янова від $^1/_{10}$ до $^{30}/_4$ 1900 включно
	8·35	„ „ „ $^1/_5$ „ $^{31}/_5$ і від $^{16}/_9$ до $^{30}/_9$.
	9·11	„ „ „ $^1/_6$ „ $^{15}/_9$ в неділї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Віднє, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·32	„ „ Грималова в Підзамча

До Львова

посп. приходить	особ. приходить	
		День
	6·10	З Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·40	„ Янова (головний дворець)
	7·55	„ Лавочного „ „
	7·44	„ Тернополя на Підзамче
	8·05	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	9·—	„ Кракова, Віднє, Орлова
	11·15	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·01	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Віднє
	1·40	„ Скольського, Хирова, а в Лавочного від $^1/_7$ до $^{15}/_9$.
1·50		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля
		Ніч
	12·10	З Скольського, Калуша, Борислава
12·30		„ Черновець, Букарешту
2·16		„ Кракова, Віднє, Орлова
	3·05	„ Підволочиск на Підзамче
	3·30	„ „ „ гол. дворець
	6·—	„ Кракова, Віднє, Самбора, Сянока
	6·10	„ „ „ „ Хирова
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
	7·58	„ Янова від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ і від $^{16}/_9$ до $^{30}/_9$ що дня, а від $^1/_6$ до $^{15}/_9$ в неділю і сьвята
	8·15	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{30}/_6$ і від $^{16}/_8$ до $^{10}/_9$.
	8·30	„ Брухович від $^1/_7$ до $^{15}/_9$ що день
8·45		„ Кракова, Віднє, Любачева
	9·21	„ Янова від $^1/_6$ до $^{15}/_9$.
	9·55	„ Кракова, Віднє, Пешту, Сянока
	10·10	„ Іцкан, Козови, Підвисокого
	10·08	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·25	„ „ на гол. дворець
	10·30	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ІНСЕРАТИ.

Для Львова і Галичини
головний склад і експедиция
WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.
находить ся
у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.
Аґенция дневників і оголошень
принимає також
пренумерату і оголошеня до Warszawsk-ого Tygodnik-a Illustr.

Інсерати

(„оповіщеня приватні") до „Ґазети Львівскої", „Народної Часописи", і всїх инших часописий принимає виключно ново отворена „Аґенция дневників і оголошень" в пасажу Гавсмана ч. 9. Агенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Ново отворена
Аґенция дневників і оголошень
у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9.
принимає
ОГОЛОШЕНЯ
до всїх дневників
по цїнах ориґінальних.
До
„Народної Часописи" і „Ґазети Львівско
може принимати анонси виключно лиш ся Аґенция.

ПОБІЛЬШЕНЯ ФОТОҐРАФІЇ

цїлком вірні ориґіналови аж до природної величини артистично виготовлені. — В паспарту. Цїна за портрет величини 37x45 цм. разом з портом і опакованєм **5 зр. 10 кр.**, в хороших рамах **9 зр. 60 кр.** (аж до 5-тьох клґр. франко).

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**
Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень
Пасаж Гавсмана ч. 9,
принимає оголошеня до всїх дневників
і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).